

Foreningens medlemstall begynte å synke etter hvert som de eldre medlemmene falt ifra. I 1950 døde Jacob Iversen etter å ha stått som medlem av foreningen helt siden starten. Med ham var det siste medlem som hadde vært med på stiftelsesmøte 7. juni 1891 borte. Hans arbeide for kristen virksomhet på Strinda – og ikke minst innen indremisjonen – kan vanskelig vurderes fullt ut. Om ham burde man – som det står i foreningsprotokollen fra den tid – hatt en egen beretning. Av andre formenn kan undertegnede minnes både gårdbr. Klaus Husby og lærer Petter Husby. Nevnes bør også at fru Valborg Husby sto som formann i kvinneforeningen helt fra starten i 1927 til hun døde i 1953. Av foreningsformenn fra senere tid kan nevnes sognepr. Ole Winsnes fra 1959 til 1964, etterfulgt av gårdbr. Knut Mælan som fungerte fram til 1973. Da overtok Annar Gomo formannsvervet som han hadde i 10 år. Foreningens formann ved 100-års jubileet er Hans Dragsjø.

Omkring 1970 var medlemstallet blitt såvidt lavt at foreningen fant det riktigst å overdra både bedehustomt og innsamlede penger til Trøndelag Indremisjonskrets. I 1974 fikk foreningen overbragt en forespørsel fra Strinda menighetsråd om å samarbeide med bygging av menighetshus. Da det på den tid var planer om oppføring av div. bygg med lokaler for indremisjonsforeningen på Mælans eiendom Åsheim, ble det svart negativt på henvendelsen. Men da det etter hvert viste seg vanskelig å få gjennomført "Åsheimprosjektet", kunne foreningen på ny henvendelse fra menighetsrådet i 1978 – med samme spørsmål – anbefale et slikt samarbeide. Dette var under forutsetning av at Strinda Indremisjonsforening ble sikret høvelige lokaler for sitt arbeide. Ved åpningen av Moholt menighetshus i 1981 kunne derfor foreningens daværende formann minne den feststemte forsamling om at det bl.a. var Indremisjonens bedehustomt og innsamlede midler gjennom vel 50 år som nå hadde gjort det mulig å samle alt kristent evangelisk arbeide i Strinda menighet i eget hus.

Strinda i mai 1991

Annar Gomo

Strinda Indremisjonsforening

1891 – 1991

100-ÅRSBERETNING

for Strinda Indremisjonsforening

I året 1891, den 7. juni ble det holdt et evangelisk møte hos Arnt Grendahl på Dragvoll gård (Dragvoll er idag det nye universitetsområdet i Trondheim). Her ble deltagerne enige om å stifte en indremisjonsforening for Lade sogn. – I Strinda var det på den tid tre sogn: Lade, Bratsberg og Byåsen. – Det tegnet seg ialt 44 medlemmer. Foreningen ble straks innmeldt i "Trondhjems kreds" under navnet Lade Indremisjonsforening. Til foreningens første styre ble valgt: Faste Svendsen (formann), Lars Sæther (kasserer), emisær Lars Svendsen og gårdbrukerne Arnt Grendahl og John Kvande. Etter et par år flyttet Faste Svendsen sørover, og pastor Smidt ble valgt som ny formann.

I 1896 vedtok foreningen å begynne diakonalt arbeide i Lade Sogn. Foreningens inntekter var for det meste kollekter på møtene, foruten at det ble holdt basarer. Ved en basar på Leira bedehus den 7. mars 1900 kom det inn kr. 1.162 – et stort beløp den gang. Også i 1902 ble det avholdt en større basar. Begge disse basarene ble holdt til inntekt for diakoniarbeidet og for ungdomsskolen som nå var igang på Leira. Foreningen drev dessuten søndagsskoler både i Åsvang og Nidarvold krets. Til det kristelige ungdomsarbeidet på Tempe ble det også ytet bidrag i endel år. I 1912 ble det besluttet å yte økonomisk støtte til Luthersdtiftelsens bokhandel og til evangelisk arbeide i Finmark, og disse bidrag ble gitt i flere år.

I 1913 dannet Nidarvold krets sin egen indremisjonsforening, og i 1916 stiftet også Strindheim krets egen forening. Pastor Smidt som bodde på Strindheim gikk over til sistnevnte forening. Han hadde da vært formann i Lade Indremisjonsforening i 23 år. Medlemmer fra Ranheim og Solbakken dannet også egne foreninger, men årstallene fremgår ikke av foreningens protokoller. Etter 25 års virke omfatter Lade Indremisjonsforening nå kun Åsvang krets, samt endel av den nye Berg krets.

På årsmøte 7. april 1916 ble gårdbruker Jacob Iversen, Blussuvoll, valgt til ny formann. I 1918 ble fast medlemskontingent innført, 50 øre pr. år. I 1920 gikk det en større vekkelse over bygda, og foreningens medlemstall økte til 55. Foreningen hadde nå ansvaret for å holde

andakter på Strinda aldershjem. Denne virksomheten ble senere overtatt av Lade menighetsråd. I 1923 ble det besluttet å gi Nidaros lærerhøyskole et årlig bidrag på kr. 200,- i 5 år. I 1927 ble gårdbruker John Haugen på Moholt valgt til ny formann etter Jacob Iversen som hadde vært formann sammenhengende i 11 år.

Den 23. februar 1927 ble Lade Indremisjons kvinneforening stiftet. Den hadde som sin viktigste oppgave å hjelpe til med å få reist et bedehus i kretsen. I 1928 ble ungdomsforeningen "Den lille hjelper" stiftet. En av dens oppgaver var å samle midler til innkjøp av møbler til bedehuset. Ønsket om å få reist et bedehus, og arbeidet med å samle midler til tomt og hus, er forøvrig en oppgave som heretter stadig er å finne i foreningens styreferater og årsberetninger. Det ble satt igang innsamlingsaksjoner, og en egen bedehuskomite ble valgt. Bidrag ble gitt til foreningen både i form av tømmer, teglsten og pengebeløp. Foreningen mottok også en større testamentarisk gave som var øremerket til innkjøp av møbler til bedehuset.

Den 7. juni 1941 var det stor fest på Dragvoll. Mens gårdens storstue fyltes av festdeltagere, sang forsamlingen med kraft og glød Blix' vakre salme: "No livnar det i lundar", og formannen Olaus Grendahl ønsket velkommen til foreningens 50-års jubileum. Det var hilsener fra foreningene som fra først av hadde vært med i Lade Indremisjon, og fra Trøndelag Indremisjonskrets ved kretssekretær Nadheim. Medlemstallet ved jubileumsfesten var det samme som ved foreningens stiftelse, nemlig 44.

Da fredsbudet kom 7. mai 1945 var det foreningsmøte på Dragvoll. I denne feststunden kunne de takke for at foreningen uhindret hadde kunnet holde virksomheten igang også gjennom de lange krigsårene. Ikke et eneste møte var blitt avlyst. Dette måtte imidlertid gjøres noe senere det samme året. Da hadde nemlig den meget smittsomme munn- og klovsyken brutt ut blant husdyrene på Strinda.

I 1946 forandret foreningen navn til Strinda Indremisjonsforening. Samme år kjøpte foreningen tomt til bedehus av gårdbr. Presthus – like ved Moholt kirke. Det heter i styreprotokollen fra den tid at dermed var en lang og vanskelig sak løst. Men foreningen mente at det ennå ikke var nok midler til å bygge bedehus for. Møter og fester ble fortsatt for det meste holdt hjemme hos medlemmene. Lokalet på Veiskillet ble også benyttet, særlig til de årlige jule- og nyttårsfestene hvor alle over 70 år i Åsvang krets ble innbudt.